

รูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*

Sports Facility Management Model for Rajabhat Universities

พลากร ชาญณรงค์, ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ, จอห์นศักดิ์ รุ่งประพันธ์ และอาพัทธ์ เตียวตระกูล
Palakorn Charnnarong, Taweesak Sawangmek, Kajornsak Roonprapunta and Arphat Tiaotrakul
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
Naresuan University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Palakorn.cha@pcru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 3) ประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการวิจัยและพัฒนา วิธิดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยดำเนินการเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรแต่ละภูมิภาค และศึกษาแนวทางเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาจำนวน 2 สถาบัน 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบโดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบด้วยการสนทนากลุ่ม และ 3) ประเมินความเป็นไปได้ในการนำของรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาไปใช้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 มหาวิทยาลัยๆ ละ 2 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระดับดี

*ได้รับบทความ: 1 พฤษภาคม 2565; แก้ไขบทความ: 10 ธันวาคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 22 ธันวาคม 2565
Received: May 1, 2022; Revised: December 10, 2022; Accepted: December 22, 2022

2. รูปแบบที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการ และด้านส่วนผสมทางการตลาด 2) กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม 3) ผลผลิต นักศึกษา บุคลากร และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ

3. การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ; สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา; มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research's objectives were to 1) study the condition and management guidelines of sports facilities. 2) construct and examine a sports facilities management model of Rajabhat University and 3) assess the feasibility of implementing a sports facilities management model of Rajabhat University. This research is research and development. The procedures for conducting this research were three-fold, 1. study the condition and management of sports facilities of Rajabhat University. The sample group consisted of 400 people by stratified random sampling by comparing the proportions of the samples from the population of each region and study guidelines on the management of sports facilities from 3 experts and study good practice in sports facilities management within 2 institutions. 2. Create and validate the model by taking the information from Step 1 to draft a sports facility management model and verify the suitability of the model with a group discussion. 3. Assess the feasibility of the implementation using the sample group consisting of executives and sports practitioners in 38 Rajabhat universities, 2 people each. The statistics used to analyze the data are Mean and Standard Deviation.

The findings were as follows:

1. Conditions and guidelines for the management of sports facilities of Rajabhat University at a good level.
2. The management model built consists of 3 components as follows: 1) The inputs consist of personnel, budget, materials, equipment, and facilities. management

and marketing ingredients 2) management processes consisting of planning, organization, leadership, and control 3) productivity, students, personnel, and people participating in exercise and sports for health.

3. Assessment of the feasibility of applying the developed sports facilities management model has a high level of feasibility for adoption.

Keywords: Model; Sports Facility; Rajabhat Universities

1. บทนำ

ปัจจุบันหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพของประชาชนในประเทศเป็นอย่างมาก กิจกรรมหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย มีสุขภาพดีนั้นคือกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560) ได้กล่าวไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ว่าการพัฒนาคนไทยจะต้องพัฒนาในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ ความนิยมของการรักสุขภาพทั่วโลกกำลังได้รับความนิยมมากขึ้นพร้อมกับส่งผลให้รายได้โดยรวมของหลายประเทศของทั่วโลก โดยในภาพรวมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในประเทศไทย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ดังนั้น สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมสนับสนุนให้การออกกำลังกายและกีฬาของประชาชนเป็นตัวขับเคลื่อนนโยบายต่อไป ฉะนั้น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีพื้นที่กว้างขวางและมีสนามกีฬาที่หลากหลาย

หลายเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือให้บริการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพควรการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น เป็นเรื่องหลักของการบริหารจัดการกีฬาที่ดี จะเห็นได้จากเอกสารและตำราที่เป็นเรื่องของการจัดการกีฬาส่วนใหญ่จะต้องมีประเด็นเรื่องของการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬายู่ด้วย สอดคล้องกับ Eric, Stacey and Simon (2010) กล่าวว่า “การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะสนามกีฬาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นสถานที่ออกกำลังกาย ซึ่งบางครั้งเป็นกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บของผู้เข้าร่วมออกกำลังกายได้” ทั้งนี้ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมีสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการเรียนการสอน และให้บุคลากร นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป มาใช้บริการ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยต่างๆ ควรจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาสำหรับการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับคนในทุกเพศ ทุกวัยเพื่อความสะดวกและปลอดภัยของผู้มาใช้บริการสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

มหาวิทยาลัยราชภัฏ กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ ทั้งหมด 38 แห่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นสถาบัน ศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ในปัจจุบันมีความแตกต่างกันไป ซึ่งจะเห็น ได้ว่าหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการสนามกีฬา จะไม่ใช่เนกการจัดการกีฬาโดยตรงที่สามารถเข้าใจ บริบทของการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง กีฬา ซึ่งทำให้เกิดความชำรุดเสียหายของสนามกีฬา สอดคล้องกับทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2557) ได้ศึกษา สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุข ภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยมีจุดแข็งคือ มีงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทาง กีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้นิสิตนักศึกษา แต่จุด อ่อนคือ บุคลากรขาดความรู้ในการใช้และดูแลวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

จากข้อมูลการดำเนินงานของการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ในปัจจุบันมีความแตกต่างกันไปดังนี้ 1) อยู่ในความรับผิดชอบของกองทรัพย์สิน/กอง อาคารสถานที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี 2) อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาวิชาพลศึกษาหรือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 3) อยู่ในความรับผิดชอบของกองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, มหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครสวรรค์, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง) เป็นต้น จะเห็นได้ว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหาร จัดการสนามกีฬาในมหาวิทยาลัย จะไม่ใช่เนกการ จัดการกีฬาโดยตรงที่สามารถเข้าใจบริบทของการ จัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาอย่างเข้าใจ และปล่อยปะละเลยให้สนามเกิดความชำรุด เสียหาย สอดคล้องกับทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2557) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อสร้าง เสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ โดยมีจุดแข็งคือ มีงบประมาณในการจัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้นิสิตนักศึกษา แต่จุดอ่อนคือ บุคลากรขาดความรู้ในการใช้และ ดูแลวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และ สอดคล้องกับพรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560) ที่ได้ ศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและ ครอบคลุมในเรื่องของการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้แก่นักศึกษา รวมไปถึงงบประมาณที่ไม่เพียงพอ และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ การจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพ รวมไปถึงขาดการ วางแผนระยะยาว การติดตามและการควบคุมการ ดำเนินงานอย่างมีระบบ การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีศูนย์สุขภาพเพื่อการออกกำลังกายที่สังกัดอยู่ใน หน่วยงานต่างๆ ทำให้มีแนวทางการบริหารจัดการ งานที่ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ เพราะแต่ละหน่วยงาน หรือคณะ สาขาวิชา มีการจัดการ มีวิสัยทัศน์

มีพันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนงานที่ไม่เหมือนกัน ทำให้มีผลงานด้านการวางแผน การประเมินผล และรายรับรายจ่ายไม่เหมือนกัน กล่าวคือ ผู้รับบริการบริการ ได้แก่ บุคลากรกลุ่มต่างๆ เช่น นักศึกษา บุคลากร ในมหาวิทยาลัย ได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่เหมือนกัน มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับไม่เหมือนกัน และที่สำคัญคือการนำนโยบายของแต่ละส่วนงานนำไปใช้ในการปฏิบัติแตกต่างกัน ขณะเดียวกันสนามกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่ง มีการบริหารและการจัดการคุณภาพที่ยังไม่เป็นระบบ เนื่องจากเป็นภาระเรื่องค่าใช้จ่าย ขาดบุคลากร รวมทั้งขาดการพัฒนาด้านการตลาดและการพัฒนาด้านกิจกรรม ประกอบกับภาคเอกชนมีการแข่งขันอย่างรุนแรง เช่น สโมสรคลับต่างๆ จึงทำให้รายได้ไม่เพียงพอ และทำให้ขาดการบำรุงรักษา และไม่สามารถพัฒนา ทำให้ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะศึกษา ค้นหา ข้อมูลเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากปัญหาต่างๆ ดังกล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏขึ้น เพื่อให้สนามกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้นำรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปใช้ เพื่อประโยชน์ของนักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป ได้มาใช้บริการทางด้านกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งจะต้องบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ก็จะสามารถทำให้ประชาชนเล่นกีฬาได้อย่างปลอดภัย มีความสะดวกในการใช้บริการ และเพื่อให้สนามกีฬาที่มีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างมีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา โดยจำแนกขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1) กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏของผู้บริหารและปฏิบัติงาน

ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสนามกีฬา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายที่ดูแลสนามกีฬา อาจารย์ที่เป็นประธานสาขาวิชาทางกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา ประธานชมรมกีฬา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนตำแหน่งละ 1 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 แห่ง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามภูมิภาคของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 145 คน ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบขนาดประชากร และส่วนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนในวิชากีฬา บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มาใช้บริการสนามกีฬา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 แห่ง โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามภูมิภาคของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 400 คน ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบขนาดประชากร (Yamane, 1967)

โดยทั้ง 2 ส่วน ใช้จำนวนประชากรเป็นหน่วยสุ่มและเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยดำเนินการเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรในแต่ละภูมิภาค และทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 ภูมิภาค

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 2 ชุด ทำการตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยโดยให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของการใช้ภาษาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเหมาะสมและถูกต้อง หาดัชนีความสอดคล้อง IOC (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของแบบสอบถามรายข้อและใช้เกณฑ์การ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ดังนี้ ชุดที่ 1 ทดลองใช้กับรองอธิการบดีที่ดูแลสนามกีฬา ผู้อำนวยการกองที่ดูแลสนามกีฬา หัวหน้าฝ่ายที่ดูแลสนามกีฬา อาจารย์ที่เป็นประธานสาขาวิชาทางกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา ประธานชมรมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน และหาค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราทได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.75 และชุดที่ 2 ทดลองใช้กับนักศึกษาที่เรียนในวิชากีฬา บุคลากรที่ให้บริการสนามกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน และหาค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราทได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.85

ขั้นตอนที่ 1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

ทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทางด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของทั้งภาครัฐ เอกชนและมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) เป็นผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้และประสบการณ์ที่รับผิดชอบทางด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน (2) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพที่มีความรู้และประสบการณ์ที่รับผิดชอบทางด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของประเทศไทยและของต่างประเทศเพื่อกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ (2) กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (3) นำร่างแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา (4) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุง แก้ไข

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 1.3 ศึกษามหาวิทยาลัยที่มีแนวปฏิบัติดีด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัย ดังนี้ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ รองอธิการบดีที่ดูแลสนามกีฬา หรือผู้อำนวยการกองที่ดูแลสนามกีฬา จำนวน 5 คน ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีแนวปฏิบัติดีได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัย จำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งมีการกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา ดังนี้ (1) มีผู้บริหาร ได้แก่ รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีหรือผู้อำนวยการที่มีหน้าที่ดูแลสนามกีฬา โดยเฉพาะ (2) มีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาในรูปแบบศูนย์กีฬา หรือกองกีฬา (3) มีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่สามารถหารายได้เพื่อบริหารจัดการในศูนย์กีฬาหรือสนามกีฬาได้ และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของประเทศไทยและของต่างประเทศเพื่อกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ 2.2) กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่ง

อำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (3) นำร่างแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา (4) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุง แก้ไขแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบและตรวจสอบรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยในขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ 1) ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา 3) ผู้วิจัยนำข้อเสนอไปดำเนินการปรับปรุง แก้ไข จัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 2.2 ตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย โดยการจัด

สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการกีฬาในมหาวิทยาลัย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 9 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้บริหารด้านการกำหนดนโยบายด้านการจัดการสนามกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือสถาบันอุดมศึกษา และเป็นผู้ที่มีความรู้ในทางวิชาการ จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหารด้านการกำกับดูแลตามนโยบายด้านการจัดการสนามกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดการสนามกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลลักษณะของเครื่องมือ ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์ ร่างรูปแบบฯ ประเด็นสนทนากลุ่มและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาหรือผู้อำนวยการที่ดูแลสนามกีฬา จำนวน 38 มหาวิทยาลัยฯ ละ 2 คน รวมเป็น 76 คน และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.93$) และส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจสภาพการใช้งาน ความต้องการในการให้บริการ และค่าบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจ สภาพการใช้งาน ความต้องการในการให้บริการ และค่าบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.08$)

1.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการ และด้านส่วนผสมการตลาด 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Controlling: C) และ 3) ผลผลิต ประกอบด้วย 2

องค์ประกอบย่อย ได้แก่ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นประจำ และมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เพียงพอและหลากหลาย

1.3 ผลการศึกษามหาวิทยาลัยที่มีแนวปฏิบัติดีด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัย พบว่าองค์ประกอบของมหาวิทยาลัยที่มีแนวปฏิบัติดีด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการ และด้านส่วนผสมการตลาด 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Controlling: C) และ 3) ผลผลิต ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นประจำ และมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เพียงพอและหลากหลาย

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1 ผลการยกร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุ

อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหาร และด้านส่วนผสมทางการตลาด 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Controlling: C) และ 3) ผลผลิต ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย ราชภัฏออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นประจำ และมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เพียงพอและหลากหลาย

2.2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ว่ามีความสัมพันธ์ สอดคล้อง เหมาะสม และถูกต้องครอบคลุมตามทฤษฎีและหลักวิชาการด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้วิพากษ์ วิเคราะห์ให้ข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและข้อเสนอแนะ และได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$)

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ และแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.93$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยนำเข้าด้านคน ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณปัจจัยนำเข้าด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยนำเข้าด้านการบริหารจัดการและปัจจัยนำเข้าด้านส่วนผสมทางการตลาด เป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งได้ปฏิบัติตามระเบียบราชการอยู่แล้วแต่อาจยังไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปแบบที่ชัดเจน สอดคล้องกับภาณุพันธ์ ลาภรัตนทอง (2563) ได้กล่าวว่า ปัจจัยเอื้อด้านบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สอดคล้องกับพิเชฐ สมญานาน (2564, หน้า 285-296) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏควรจัดทำแผนงบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับ อัช แสนภักดี (2558) กล่าวว่า งบประมาณสนับสนุนทางด้านกีฬานั้น ต้องได้รับอย่างเพียงพอ และควรมีการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรัดกุม เป็นไปตามแผนที่กำหนด ดังนั้นปัจจัยส่วน

ประสมทางการตลาดบริการส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อเครื่องครัวในด้านการรับรู้ถึงความต้องการ ด้านการค้นหาข้อมูล ด้านการประเมินผลทางเลือก ด้านการตัดสินใจซื้อ และด้านพฤติกรรมภายหลังการซื้อ (วิรุทธิ์ ประไพพิกตร์, 2556) เราสามารถเรียกส่วนประสมทางการตลาดได้อีกอย่างหนึ่งว่า 4'Ps ส่วนประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ ทุกตัวมีความเกี่ยวพันกัน P แต่ละตัวมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารการตลาดแต่ละคนจะวางกลยุทธ์ โดยเน้นน้ำหนักที่ P ไหนมากกว่ากัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของเป้าหมายทางการตลาด คือ ตัวผู้บริโภค

2. รูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ด้านคน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านส่วนผสมทางการตลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งนำเข้าเป็นการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ซึ่งส่งผลให้สนับสนุนให้การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นปัจจัยที่จำเป็น เพื่อเป็นต้นทุนในการเข้าสู่กระบวนการต่อไปในการบริหารงาน โดยการบริหารงานสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นการเน้นให้บริการกับบุคลากรและประชาชนทั่วไปจำเป็นต้องมีเรื่องของการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเป็นการบริการให้ตรงตามความต้องการของ

ผู้มาใช้บริการสอดคล้องกับสมคิด บางโม (2558) ที่ได้ยกตัวอย่าง ปัจจัยนำเข้าของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ คนงาน นักศึกษา เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ นอกจากนี้ Geraplansub and Gultawatvichai (2019, pp. 192-203) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่จำเป็นในการจัดการกีฬา ประกอบด้วย ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี หน่วยสนับสนุน และ บริบท และสอดคล้องกับอรุณี จิระพลังทรัพย์ (2558) ที่กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการกีฬาเชิงนันทนาการ ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ ประชาสัมพันธ์ เครือข่าย อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning: P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading: L) ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Controlling: C) โดยกระบวนการบริหารจัดการที่ได้กล่าวมานี้ เป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนปัจจัยนำเข้า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการทำให้เกิดประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์มากขึ้น โดยกระบวนการบริหารจัดการต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เริ่มต้นจากการวางแผน มีแนวทางการดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Allen, Qian, and Qian (2005, pp. 57-116) พบว่า การใช้กระบวนการบริหารอย่างมีคุณภาพ ทั้งการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมอย่างเป็นระบบ ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นและผู้บริหารที่

มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานในองค์การจะต้องมีทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะด้านความคิดด้วยเป็นอย่างดีซึ่งเป็นไปตามองค์ประกอบของตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะด้านความคิด

องค์ประกอบที่ 3 ผลลัพธ์ ประกอบด้วย นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น และมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่พร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย และเพียงพอโดยเงื่อนไขความสำเร็จจาก 1) นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป มีความสะดวกในการใช้บริการ และมีความปลอดภัยในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 2) ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เพื่อเอื้อต่อการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาจากมหาวิทยาลัยให้มีพร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย เพียงพอต่อความต้องการ สอดคล้องกับพงษ์เอก สุกใส และคณะ (2557, หน้า 104-115) กล่าวว่า กระบวนการจัดการทั้งหมดเป็นการนำเอาปัจจัยมาดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทำให้เกิดการเข้าร่วมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วมมาสนับสนุนในด้านต่างๆ

3. การประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับประเมินรูปแบบโดยกลุ่มผู้ใช้รูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏ ประกอบไปด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่กำกับดูแลด้านสนามกีฬา พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และกระบวนการสร้างรูปแบบมาจากผู้ทรงคุณวุฒิตลอดจนผู้ปฏิบัติงานในการจัดกิจกรรม และเมื่อนำไปใช้จริงสามารถทำได้ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้าปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยเอื้อด้านเงิน งบประมาณ ส่วนผสมทางการตลาด ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย อีกทั้งในส่วนของกระบวนการเป็นการเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ การวางแผน การจัดองค์การการชี้แนะ และการควบคุม ทำให้เกิดผลผลิตทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาต่อไป สอดคล้องภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์ และคณะ (2561, หน้า 262-273) ได้ทำการศึกษา รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต โดยการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับพรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560) ได้ทำการศึกษา รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต โดยผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทั้งนี้ผลประเมินที่มาจากผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง หรือนำไปใช้ และสอดคล้องกับวารสารเพ็ญสวัสดิ์ (2553, หน้า 1-15) อธิบายไว้ว่า การตรวจสอบความตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และมีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการนำรูปแบบไปใช้โดยมีค่าเฉลี่ย ≥ 3.50 ขึ้นไป

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีโครงสร้างการบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่ชัดเจน ควรมีรองอธิการบดีดูแลเฉพาะ หรือควรมีกรรมการบริหาร และควรมีประธานนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ซึ่งจะสามารถควบคุมคุณภาพการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาได้

1.2 ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการปรับรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาให้มีความเหมาะสมต่อบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง

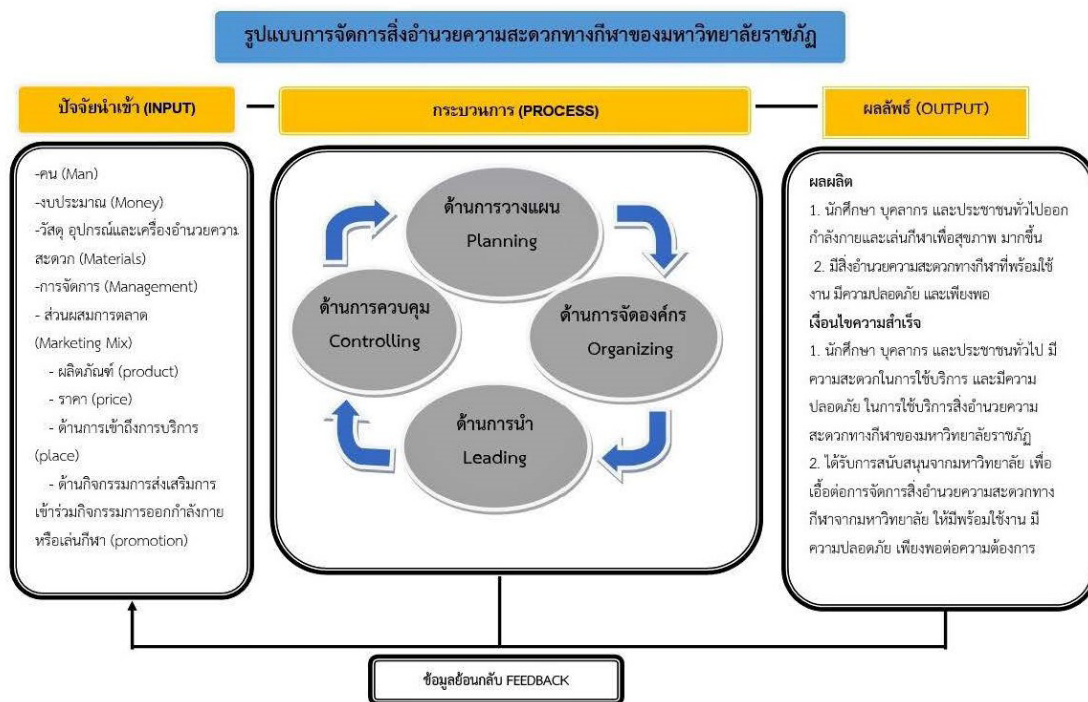
2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปใช้โดยให้บุคลากร นักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการวางนโยบาย และการดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติสามารถเห็นผลได้

อย่างชัดเจนมากขึ้น

2.3 ควรนำรูปแบบโดยให้บุคลากร นักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการวางนโยบาย และการดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติสามารถเห็นผลได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้องค์ประกอบรูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการ ด้านส่วนผสมทางการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การเข้าถึงการบริการ การจัดกิจกรรมส่งเสริม การเข้าร่วมกิจกรรม การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา กระบวนการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ ด้านการควบคุม ผลผลิต ประกอบด้วย 1) นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น 2) มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่พร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย และเพียงพอ ซึ่งเงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป มีความสะดวกในการใช้บริการ และมีความปลอดภัยในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เพื่อเอื้อต่อการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาจากมหาวิทยาลัยให้มีพร้อมใช้งาน มีความปลอดภัย เพียงพอต่อความต้องการสรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. (2557). *กลยุทธ์การจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงษ์เอก สุปใส และคณะ. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 104-115.
- พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์. (2560). *สภาพปัญหาการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิเชฐ สยมภูวนาถ. (2564). สภาพและแนวทางการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. *Journal of Modern Learning Development*, 6(4), 285-296.

- ภาคภูมิ โชคทวีพานิชย์ และคณะ. (2561). สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 5(3), 262-273.
- ภานุพันธ์ ลาภรัตนทอง. (2563). รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(4), 1-15.
- วิรุฒม์ ประไพพิภตร. (2556). ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าประเภทเครื่องครัวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมคิด บางโม. (2558). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม.
- อรุณี จิระพลทรัพย์. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาเชิงนันทนาการของกรุงเทพมหานคร. (ดุษฎีนิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัส แสนภักดี. (2558). รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Allen, F., Qian, J. & Qian, M. (2005). Law, finance, and economic growth in China. *Journal of financial economics*, 77(1), 57-116.
- Eric, C. S., Stacey, A. H. & Simon, S. (2010). *Sport Facility Operations Management*. London: Elsevier Ltd.
- Geraplansub, A. & Gultawatvichai, T. (2019). Management guideline for public sports and recreation in an urban setting: case of bangkok, Thailand. *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 8(1), 192-203.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: an introductory analysis*. (2nd ed). New York: Harper and Row.

